

Mégis bunda a bunda?

Sosem medítál, azt hinnenék, az egyszerű emberfia azon, hogy mi mindent lehet csinálni egy magyar cipőben, avagy csizmában, avagy bundában. Legföljebb, ha megveszi és viselni próbálja.

Igy tett Szilassi Sándorné (József A. sugárút 85.) is, aki az Alföldi Áruházban vett egy 4800 forintos bundát. Ennyi pénzért, úgy gondolta, el is várhatja, hogy bundájában öröme teljen. De csak gondolta, mert a bunda azután, hogy vagy egy tucatszor fölvette, szép lassan kopni kezdett. Március 5-én visszavitte, a bolt felküldte minőségvizsgálatra a KERMI-hez, amely dodonai választ adott. Eszerint: ha az eladó tudta, hogy használat közben lesz ilyen elváltozás, jogtalanul reklámal a vevő. Ha nem tudta, jogos a reklamáció. Mivel pedig a bunda belsejében volt egy figyelmeztetés, hogy mit lehet csinálni a bundában, s mit nem — nem hajlandók kicserélni a hűtlen műszert. Mert kérem — ezt végre mindenki tudja — a bundát nedves időben nem szabad használni, s nem szabad leülni benne. Nyilvánvaló — mondja a kereskedelem —, hogy ha ilyen kiváló árúnak hibája lett, akkor bizonyíthatóan ultiék s nedves időben másképp tartottak benne. S most tessék tanúkat hozni, hogy egyszer sem vétettek a bundatulajdonosok, szegények, a szabályok ellen.

Olvasónk felveti, hogy közel ötezerért már illő lenne „ülészálló” bundát készíteni, bárha nem is ulti benne. Toldjuk meg: a pénzünkért idősebb lenne egy reklamációállós kereskedelmet csinálni. Vagy kötelezővé tenni a bunda-KRESZT. Természetesen a vevőknek.

Üldözés szürkületben

Három fiatalember fogta el a száguldva menekülő gázolót

Április 6-án este 7 óra körül három zakánszerű fiatalember szállt be idős Hódi Istvánék zöld színű Moszkvicába. Sándorfalvára indultak, gépkocsikért. Ahogy kifordultak a tanyából, ifjú Hódi István vissza-szólt édesanyjának: „Ne izgulj, anya, sietünk; de csak 8 óra után érek haza”. Akkor még ők három — a 20 éves Hódi István, a 21 éves Battancs András és a 19 éves Horváth István — még nem tudták, hogy milyen veszélyes kaland vár rájuk az országúton.

— Valami átvuhant az úttesten! — kiáltottak egyszerre ketten is a gépkocsiban. Ifjú Hódi István is látta a reflektorfény megvilágította fekete testet, és azonnal fékezett. Gondolkodásra azonban nem volt idő, hiszen a körülbelül 100 kilométeres sebességgel rohanó kisteherautó vezetője gázt adott, s áldozatát cserbenhagyva próbált egerutat nyerni. Azonnal döntöttek: „Utána megyünk.”

Megkezdődött az üldözés. Az FC 25-49-es rendszámú teherkocsi fokozta a sebességét, a Moszkvicban már a 110-nél táncolt a piros mutató. Sándorfalvánál sikerült megelőzni a teherkocsit, és Hódi István a kormány mögött odakialtott a gázoló sofőrnek: „Megállni, megállni!” Választ nem kapott, s alig tudott féltrehúzni az

Mennyi mindent kellene megint elintézni ezen a héten! Nem tévedés: elintézni, ahogy arra a tisztelt olvasó fölszólít bennünket, annakutána, hogy hányszor, de hány-szor megírtuk: mi csak szóvá tesszük azt, amit érdemes. Most például a második kerület kiskert-tulajdonosainak nevében kéri fel a lapot G. J. és M. K. arra, hogy közöljék a tanács által kimért kiskertek térképét a helyrajzi számokkal. Mert nem találják őket: nincs mindenhol szám és karó. A kiskertek kiskertészei viszont a hirtelen beköszöntött jó időben már szívesen munkálkodnának odakint: A mondandó: intézzük el, mert ez jóval könnyebb, mint a tanácstól kérni a jogosat, a precíz számozást, a hiánytalan karókat. Tehát: az ügyben illetékesekhez kell fordulni!

Áprilisi tréfa

Ezúttal nem a bűgöhangú érekes által emlegetett szerelemről van szó, csupán egy hirdetésről. A Patyolat ugyanis üzletfeleinek gyors ruhatisztítást ígér — de Bánky Kálmánné (Üttörő tér 31.) csak annyit tapasztalt, hogy ez valószínűleg vicc. Jean — szól a lord —, vigye el a ruháimat a Patyolatba, március 25-re vállalták, hogy gyorsan kitisztítják... S a poén: április elsején lettek

kész. Persze, a nap hangulatahoz híven, még ezután is rélelmről van szó, csupán egy hirdetésről. A Patyolat ugyanis üzletfeleinek gyors ruhatisztítást ígér — de Bánky Kálmánné (Üttörő tér 31.) csak annyit tapasztalt, hogy ez valószínűleg vicc. Jean — szól a lord —, vigye el a ruháimat a Patyolatba, március 25-re vállalták, hogy gyorsan kitisztítják... S a poén: április elsején lettek

A palack szelleme

Remszó Györgyné (Kiskundorozsma) már túltette magát azon, hogy csak palackos tejet lehet kapni náluk is. Nehezen. De az már megint csak bosszantja, hogy eddig saját, mindig tiszta üvegeiben vitte haza a tejet, most meg kénytelen olyanokat fölfedezni, amelyekben azonnali öblítés után is köröcsik maradnak. Ezek jelzik, hogy az üveg előző tu-

lajdonosa miként gazdálkodott a tejjel. S azt is, hogy a tejfeldolgozó vállalat tisztítja-e az üvegeket. Ha már palack, legyen palack, mondhatjuk vele: de akkor legalább az ne legyen kétes tisztaságú. Lévé, hogy a palack előnyei között a szegedi tejüzem nemrégiben megjelent magyarázata a tisztaságra hivatkozott.

Mirevaló a borralaló?

Pápista István (Marx tér 1-3.) szerint a borralaló semmirevaló dolog. Ezt tapasztalja legalábbis a gőzfürdőben, mert a személyzet arra, aki nem ad megjegyzéseket tesz, ugyanakkor viszont számtalanszor előfordul, hogy a súlyfűrdőben a betegek egymásra vannak utalva, mert senki sincs, aki segítene nekik. Visszatetsző dolog — írja —, hogy a fiatal, erős emberek azért, ami köteleseknek, a beteg, megfáradt öregektől elfogadják

a forintokat. Ezt írja Pápista István, s toldjuk meg szavait annak a jogosláv újságírónak a sztorijával, aki Moszkvában borralalót akart adni a pincérnek, aki orosz pincér ugyanis belezott a szegedi tejjel, a pénztárcáját és megmutatta a szegénykező idegennek, van neki elég pénze. Ne szégyenítse meg a borralalóval. Hát... úgy látszik, nálunk még sokan elviselik ezt a szegényt, ami valahogy divattá is lett.

Magyar-NSZK tárgyalások

Bonnban kedden megkezdődtek a magyar-német kereskedelmi tárgyalások. Napirenden az 1970-es kereskedelmi egyezmény megkötése és egy új öt évre szóló kereskedelmi megállapodás kidolgozása szerepel.

Lesz barkácsműhely

Február 19-én Közügy a szolgáltatás című cikkünkben felvetettük a szegedi barkácsműhely ügyét. Cikkünkre most a KISZÖV elnöke, Horváth Sándor válaszolt. Mint írja — a műhely felállítására, üzemeltetésére a FEMTEX Szövetkezet vállalkozott, azonban eddig más jellegű gondok, átköltözési akadály kialakítását. A szövetkezet első ízben OKISZ támogatást nem kapott, míg az újabb kérésre már kedvező válasz érkezett. Mind a szegedi megyei jogú városi tanács, mind az OKISZ anyagi segítséget ad a FEMTEX Ktsz-nek, ennek segítségével a Bocskai utca 7. szám alatt felújított az elektromos hálozót, megrendelik a megfelelő munka- és szerszámgepeket, felszereléseket. A FEMTEX Ktsz vezetői azt ígérik, hogy 1970 harmadik negyedévében megnyithatják a barkácsműhelyt — fejződik be a levél.

Egyik szemünk sír...

Több mint száz oldalon, („a természettudomány károk évi diákköri konferenciája”). A különböző intézmények, iskolák neve is eléggé alkalmasságú: a Tömörköny István Gimnázium és Művészeti Szakközépiskola például annyi nagy kezdőbetűs variációval fordul elő, hogy a gyantúlan szemlélő azt hiszi, több is van belőle. Legbánsabb azonban a tulajdonnevek elégtelen helyesírása, a nagy és a kis kezdőbetűk parttalan rapszodiája, (Nemzeti Színház, Tanácsköztársasági emlékmű, a Természettudományi és a Bölcseztudományi károk, hódmezővásárhelyi Helyőrség fúvós zenekara, Tanárképző Főiskola, Kábelgyár, KISZ Városi Bizottsága stb.) Néhány tipushiba még: „a Dugonics és Belvárosi temetőben”, „a Kossuth, Petőfi szobornál” (a határozott névelő kijár Petőfinek és a Belvárosi temetőnek is), „A JATE Kollégium Artium sorozata” (Collegium helyett!), s az Ünnepej velünk! mozgalom is annyi változatban szerepel — felkiáltójellel és anélkül, nagy kezdőbetűvel és anélkül —, hogy a halmazat láttán kétségei támadnak az olvasónak: átnézte-e valaki az egész füzetet. Mert sajtóhibák, elírások (mi vagyunk a megmondható) lehetnek, de ennyi bosszantó föllelletesséért kár. Egy ilyen jubileumi kiadványban!

K. I.

Színházi változások

Új tagok: Dayka, Ajtay, Ráday

Még javában tart a színházi évad, sőt még egy premier, Mocsár Gábor Mindenki városa című színművének bemutatása hátra van, de már megkezdődött az új évad előkészítése. Ennek első lépéseként befejeződtek az új művészek szerződése. Néhány művessel ugyanmég tárgyal a színház, de ezekben a ma még vitás ügyekben rövidesen meg egyezsre jutnak. Mint Lendvay Ferenc, a színház igazgatója tájékoztatott, a következő évadra Szegedre szerződött Dayka Margit Kossuth-díjas, kiváló művész, Ajtay Andor Kossuth-díjas, kiváló művész és Ráday Imre kiváló művész. Ezenkívül Szegedre szerződött Szabady József tenorista, Horváth Eszter Liszt-díjas énekesnő Pécsről, Krasznó Klári Szolnokról, Tolnay Miklós Békéscsabáról, Papp János a Színművészeti Főiskoláról, Újlaki Károly Győről, Margittay Ágnes Budapestről. Új tagja lesz a színháznak Konter László, a Minerva Színpad volt rendezője is.

Ezenkívül tárgyalásokat folytat a színház Básti Lajossal és Kellér Dezsővel. Mindkettőjüket egy-egy szerepre szeretnék megnyerni. Állandó tagja lenne viszont

Diáklparlament

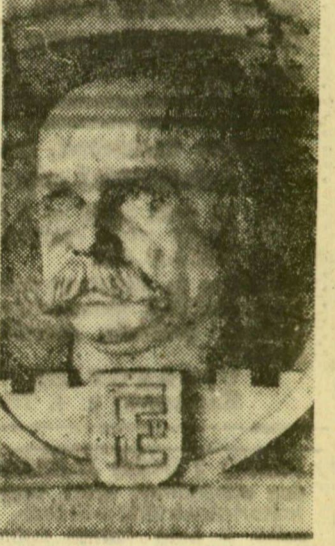
Kedden a Láng Gépgyár művelődési központjában folytatta tanácskozását az országos diáklparlament. A csaknem 300 küldött iskolatipusunként szekcióüléseken cserélte ki véleményét az iskolai, illetve a mozgalmi élet demokratizmusáról. Közön tanácskoztak a gimnázisták, a szakközépiskolások, a szakmunkástanulók, a gépés gyorsíró iskolások, illetve az egészségügyi szakiskolások. Felvetéseik jó részére azonnal választ kaptak a vendégül hívottaktól a különböző miniszteriumok, főhatóságok képviselőitől.

A délutáni plenáris ülésen 19 iskola, járás, illetve megye diákküldötte ismertette elképzelését a tanítási KISZ-munka fellendítéséről, a szervezeti munka továbbfejlesztésének tennivalóiról. A parlament szerdán fejezi be munkáját.

Szeged szobrai

Foerk Ernő (1868—1934)

(212.) A szegedi Dóm tervezője volt Foerk Ernő építőművész, akinek mészkepörtreája az általa tervezett épület bal oldali tornyának belső oldalán látható. Készítője: Danó Károly.

Küldöttségek elutazása

Hazautaztak Budapestre azok a delegációk, amelyek a Hazafias Népfront Bulgáriában, Csehszlovákiában, Jugoszláviában, Lengyelországban, Mongóliában, az NDK-ban és Romániában működő testvérmozgalmak képviselőiben részt vettek a felszabadulás 25. évfordulójának magyarországi ünnepségein.